

Fra sort til hvitt

FLATEBY: Gro Glomnes elsker å lage sort/hvitt-bilder i mørkerommet. Nå åpner hun studio på Flateby, og fotograferer digitalt i farger, i et hvitmalt studio. En total fotografisk forvandling!

- og farger

For fem år siden skrev vi i avisa om fotografen som fanger øyeblikkene. Aller helst skulle det skje i sort/hvitt. Gro Glomnes holdt fast ved analoge kameraer, helst i storformat, og brukte mange, lange timer i mørkerommet. Her tryllet hun fram spennende bilder, gjerne med en mørk bakgrunn.

Konvertert

– Nå fotograferer jeg mer og mer i farger, selv om fascinasjonen for sort/hvitt fortsatt er stor. Som de fleste andre, har jeg gått over til digitalt utstyr. På mange områder forenkler det prosessen, forteller Gro Glomnes.

Hun viser oss inn i studioet sitt som hun nettopp har innredet. Det ligger i tredje etasje i de tidligere lokalene til Strømmen videregående filial på Flateby.

Helt hvitt

– Jeg har malt alle vegger, taket og gulvet helt hvitt. På den måten kan jeg fotograferer folk mot en helt nøytral bakgrunn. Bildene blir lyse, og lette. Fargene kommer godt fram mot den enkle bakgrunnen. Lyssettingen blir også enklere, forklarer Gro.

For å forklare hva hun mener, må jeg være prøvekanin. Hun rigger til studiobelysningen, for jeg må posere som om jeg hadde bestilt en time.

– Hopp litt opp, gjerne et sprett-hopp. Se glad og leken ut!

«Fame stil»

– Når jeg fotograferer på denne måten, blir det litt «Fame stil» over det. Det blir et bilde som er veldig enkelt, ingen staffasje, eller andre elementer, som stjeler oppmerksomheten fra de som jeg tar bilde av, forklarer Gro.

Hun har en prosjektor slik at hun

kan vise fram prøvebilder til de som ønsker det.

Gro viser oss mange flotte bilder hun har tatt. Noen av dem er tatt utenfor den nye varemessa i Lillestrøm.

– Den gir en flott bakgrunn med mange variasjonsmuligheter. Fortsatt kan jeg komme rundt til de som ønsker det, og ta bilder i deres naturlige omgivelser.

Billigere i studio

– Det tar lengre tid for meg å dra rundt. Derfor har jeg satt ned prisen for de som kommer i studioet her. På den måten håper jeg at flere vil ta seg råd til å gå til fotografen, drømmer Gro.

– Jeg lager en CD med bilder som folk kan velge fra. De behøver ikke bestille en hel serie. Jeg synes det er bedre at folk går til fotograf litt oftere, enn at det skal være så dyrt at de ikke kommer i det hele tatt, mener Gro.

Gjerne familien

– Ta gjerne med familien. Nå er det lett å få bilder hvor man slapper av. Det er ikke så nøye hvor man står i forhold til lyset. Jeg prøver å få fram menneskene bak fasaden. Derfor anbefaler jeg folk å stille i enkle klær som de føler seg vel i, og som ikke stjeler for mye av oppmerksomheten, forklarer Gro.

Dermed må hun

viser oss flere bilder som hun har tatt, og finner fram et album.

Flere bilder

– Se her! På dette bildet har mor og far bar overkropp, når de holder den nakne babyen. Dermed trekkes oppmerksomheten etter en stund mot ansiktene til de på bildet. Om noen år ser man fortsatt mest på ansiktene, og man distraheres ikke av klesmøten som var før, hevder Gro.

– Dermed rettes oppmerksomheten mot det som er vesentlig. Ansiktene og øynene er det viktigste, og hendene kan fortelle mye om menneskene, forklarer fotografen.

Digitale muligheter

– Siden jeg jobber digitalt, er det naturligvis helt andre muligheter nå en før. Jeg kan få det til å se ut som bil-

dene er tatt hvor som helst ved å skifte bakgrunn. Siden den er helt hvit i studio, er det relativt enkelt. Men det koster naturligvis mer penger, enn å bare ha den hvite bakgrunnen, reklamerer Gro.

– Det samme gjelder hvis man ønsker å lage flere bilder om til et bilde, mulighetene er mange.

Leken fotograf

– Mange tror kanskje at jeg bare liker å ta dystre bilder i sort/hvitt. Men denne form for fotografering har også mange spennende muligheter. Komposisjonen, forholdet mellom personene og de hvite flatene rundt, blir viktige elementer, ivrer Gro.

Jeg liker å leke med motivene, å eksperimentere med bildeformen. Se her, her ligger bruden på magen på gulvet. Hun ler, og titter opp, viser

Gro.

Det er nesten så man tenker at hun falt pladask for brudgommen, tenker vi.

Kommunikasjon

– Det er viktig å kommunisere med de jeg skal ta bilder av. Jeg må få de til å slappe av, slik at de tør å være seg selv. Jeg kan sette på litt musikk. Med små barn tøyser jeg litt, det er ikke så mye som skal til, forteller hun.

– I en periode synes jeg det var veldig flott å fotograferer aktbilder. Det er ekstra krevende, fordi det kreves stor tillit mellom fotografen og den som står modell, røper Gro.

Stein i skoen

– Mange kunstnere, og fotografer, snakker om at verket må ha en stein i skoen, filosoferer Gro.

– Det betyr at noe i bildet får deg til å dvele lenger, stoppe opp, og lure: Hva er dette.

Gro viser nok et bilde.

– Se, på dette bildet stikker det fram en liten barnehånd. Den trekker til seg oppmerksomheten, og skaper en form for «ubalanse» i bildet, selv om vi ser godt hvem hånden tilhører. Poenget er at hånden i første omgang virker adskilt fra barnet, forklarer Gro.

– Morten Krogvold, den anerkjente fotografen, er veldig

opptatt av dette, nevner hun.

– Han kan la en skjortekegler være litt på snei, samtidig som han skjuler den litt med å mørklegge den noe. Dermed blir vi automatisk litt nysgjerrige på hva det er som vi ikke ser helt.

Noen gode råd

I den digitale verden er det ingen sak å korrigere et bilde på pc'en. Likevel tar det ofte lenger tid, enn om man får bildet mest mulig korrekt eksponert i kameraet.

– Lær deg kameraets muligheter mens det er nytt, og du fortsatt er nysgjerrig. Ta mange prøvebilder, slik at du ser hva som blir forskjellig etter hvilket program kameraet er innstilt på, tipser Gro.

– Husk å gå nære nok. Ikke få med for mange uvesentlige ting på bildet. Skal du lage et portrett, bruk helst en liten telelinse, ikke vidvinkel. Gjør du det kan personen få et hode som er ute av proposisjoner, nesa kan lett se for stor ut, ler Gro.

Gros tur

– Når du fotograferer, ta gjerne bildet av det uventede. Se, her tok jeg bilde av brudgommen som var lei av å vente. Han satte seg ned på huk, mellom en drøss med lange kjoler. En artig vri, smiler Gro.

Men nå kan hun ikke prate seg unna lenger. Nå er det hennes tur til å bli avbildet. Fotografer liker seg nok best bak kameraet, men vi må ha bilder av Gro, ikke bilder tatt av Gro.

– Hopp, smil, se avslappet ut, ler vi og storkoser oss med lånt kamera og studiobelysning.

Ivar Ola Opheim
ivar.ola.opheim@enebakkavis.no

